

Düşük ücretlere ve yoksulluğa karşı Yasal asgari ücret

masraflarını karşılamakta bile zorlanıyorlar.

Tekellerin altın çağı

Emekçilerin çalışma koşulları kötüleşip, geçim sıkıntılarını sürekli artarken sermaye kesimi ise altın çağını yaşıyor. Alman tekelleri düşük ücretler sayesinde yıllardır üretim ve kâr rekorları kırıyorlar. Almanya'nın son beş yıldır ABD, Çin ve Japonya gibi ülkeleri geride bırakarak ihracat şampiyonu olması da bunun bir sonucudur.

Milyonlarca emekçi işsizken işleri olanların ise ücretleri düşürülüyor, Noel ve izin paraları kesiliyor, fazla mesai zamları ödenmiyor ve bütün bunların üstüne bir de çalışma süreleri uzatılıyor. İşçilerin ücretlerini düşüren, üzerindeki baskıları artıran, daha az işçiyle daha fazla üretim için işten atan menajerlere milyonlarca Euro maaş verilirken işçilerin gerçek ücretleri ve alım güçleri ise 20 yıl öncesine geriledi.

“En alttakiler”

Ünlü yazar Günter Wallraff, “En Alttakiler” (“Ganz Unten”) kitabıyla özellikle göçmen emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarını çok çarpıcı bir şekilde anlatmıştı. Kitabın yayınlanmasının üzerinden 23 yıl geçmesine karşın, göçmen emekçilerin çalışma ve yaşam koşulları nispeten iyileşse de genel ortalamanın çok altında olduğu bir gerçek.

Yerli emekçilerin yüzde 20'si düşük ücretli işlerde çalışırken bu oran göçmen emekçilerde yüzde 40 civarında. Taşeron firmalarda, güvencesiz ve kaçak işlerde çalışma zorunda kalanların sayısı hızla yükseliyor. “En alttakiler” yeniden artıyor.

İnsanca bir yaşam için...

Almanya'da bütün emekçilerin insan onuruna yaraşır bir şekilde yaşayabilmesi için çalışma ve ücret koşulları

iyileştirilmelidir. 3 – 5 Euro saat ücreti ile insanca yaşayabilmenin mümkün olmadığı apaçık ortada olmasına rağmen, bu koşullarda çalışanların sayısı sürekli artmakta.

Son yıllarda sendikaların, demokratik kitle örgütleri ve partilerin baskısıyla hükümet değişik işkollarında “Branşa Özgü Asgari Ücret” yasaları çıkardı. Fakat bu yeterli değil. İşçi ve emekçilerin insanca çalışmaları ve yaşayabilmeleri için bütün branşlardaki işverenlerin ödemek zorunda oldukları bir alt ücret sınırı gerekiyor. Yani Yasal Asgari Ücret.

27 AB ülkesinin 21'inde yasal asgari ücret uygulanıyor. Almanya ile ekonomik olarak kıyaslanabilecek ülkelerde, ki bu ülkelerin tümü Almanya'nın gerisindedir, alt sınır 8,44 ila 9,08 Euro arasında değişmekte. DGB, demokratik kitle örgütleri ve Sol Parti değişik düzeylerde asgari ücret talebini ileri sürmelerine karşın hepsinin birleştiği nokta bu miktarın kısa sürede 10 Euro'ya çıkartılması yönünde. DİDF, Yasal Asgari Ücret'in 10 Euro ile başlamasından ve kısa sürede emekçilerin ihtiyaçlarına göre yükseltilmesinden yanadır.

Bunun gerçekleşmesi için sadece talebin ileri sürülmesinin yeterli olmayacağı, bunun için ciddi ve bütün işkollarını kapsayan bir mücadelenin sürdürülmesi gerekiyor. Bu mücadele sadece düşük ücretli işlerde çalıştırılanların değil bütün işçi ve emekçilerin mücadelesi olmak zorunda. En alttaki ücret sınırı ne kadar yukarı çıkarılırsa bugün görece “dolgun” ücret alan kesimlerin ücretlerinin düşmesi de engellenecektir.

Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu DİDF olarak, tüm Türkiyeli emekçileri, sendikaların, emekten yana örgütlerin “Yasal Asgari Ücret” kampanyalarına katılmaya, bizzat buldukları alanlarda sürdürmeye çağırıyoruz.

Kampanyalar konusunda daha geniş bilgi federasyonumuzdan edinilebilir.

DİDF - Hohenstaufenring 55, 50674 Köln
Tel: 0221-9255493 - Fax: 0221-9255495
www.didf.de - info@didf.de

Milyonlarca işçi ve emekçi için insanca yaşamak her geçen gün zorlaşıyor. En temel gıda maddelerinde yaşanan hayat pahalılığı, yükselen enerji fiyatları, ev kirası ve yan giderler derken elde edilen ücretle ay sonuna kadar geçinmek imkansız hale geliyor.

Yaşam koşulları son yıllarda sadece işsizler ve dar gelirli emekliler için değil milyonlarca işçi için de kötüleşti. Bugün 8 milyon insan düşük ücretli işlerde çalışmakta. Düşük ücretli işlerde çalışanların bir bölümü elde ettikleri ücret yeterli olmadığı için ek işlerde de çalışıyor. Bir bölümü de tam gün çalışmalarına karşın ücretleri yetmediği için Hartz IV yardımına başvurmak zorunda.

Düşük ücretli işlerde çalışanlar sosyal ve kültürel yaşamdan giderek kopuyorlar. Spor kulübüne üye olmak, ara sıra sinemaya, tiyatroya gitmek veya sıradan bir yemeğe çıkmak artık bu insanlar için lüks hale gelmiş durumda. Aileler çocukların özel isteklerini yerine getirmek bir yana zorunlu ihtiyaçlarını ve okul